

HORVÁTH István

IDEEA DE COLEGIU

Nu știu în ce măsură contingentele de sociologi clujeni, care au avut de suportat, nu numai începuturile învățămîntului sociologic, ci și reforma învățămîntului superior, se vor manifesta ca o generație.

Oricum, acestea constituie antecedentele și circumstanțele atenuante pentru ceea ce a fost denumit "colegiu".

Antecedente, pentru că lipsurile iminente ale începutului și semi-haosul nu tocmai prielnic prilejuit și produs de reforma învățămîntului, n-au configurat nici un mediu stimulatив și, pe de asupra, nici perspective de afirmare foarte încurajatoare.

Circumstanță atenuantă - referitor la această inițiativă -, căci colegiul, ca instituție și ideal este ceva mai mult și ceva mai deosebit de acest cadru relativ informal în care cîțiva studenți și-au asumat responsabilitatea de a-și folosi la maximum cei cîțiva ani petrecuți la universitate.

Desigur, dacă această inițiativă este prezentată doar ca o reacție, atunci reproșul că acest Colegiu "Max Weber" ar fi o inițiativă conjuncturală și ca atare nu s-ar constitui ca o instituție care să se legitimeze și sub forma unui proiect de perspectivă, judecînd superficial: apare întemeiat. Dar dacă avem în vedere faptul că activitatea de pînă acum a colegiului a avut un rezultat remarcabil, și anume faptul că majoritatea membrilor au convertit cu succes pregătirea, mai mult sau mai puțin silită, la examene, în libertatea unui demers creativ și autostimulatив, atunci lipsa unor obiective de perspectivă clar formulate, devine secundară.

Avînd în vedere acestea, poate că e mai potrivit în cele din urmă să ne amăgim cu eticheta de colegiu.

Poate că ar fi fost mai potrivit să folosesc termeni și expresii mobilizatoare ca: "atelier spiritual", "manifestarea unei generații care-și cere drepturile la cunoaștere", "exprimarea nevoii de creativitate" - dar mobilizarea s-a făcut. și, oricum, un sociolog bun se definește prin capacitatea de a deconstrui un discurs.